

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีตลอดจนการคมนาคม การท่องเที่ยวสื่อสารที่สะดวกเร็ว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยอย่างมาก ทั้งทางด้านความเจริญก้าวหน้าและปัญหาที่ติดตามมา ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปใช้ในด้านใดก็จะก่อให้เกิดประโยชน์ แต่ด้านนำไปใช้ในทางที่ไม่เหมาะสมก็จะก่อให้เกิดผลเสียหายติดตามมา เช่น ความเจริญก้าวหน้าทางด้านการแพทย์ ซึ่งมีทั้งประโยชน์และโทษอย่างมาก เพราะทำให้อัตราการตายลดลง จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น แต่ทรัพยากรธรรมชาติมีจำกัด ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของบุคคลต้องคืนรูปมากขึ้น ในการดินรนเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีนั้นถ้าใช้วิธีการที่ถูกก่อให้เกิดผลดีก็ต้องลังเล ถ้าใช้วิธีการที่ไม่ถูกก่อให้เกิดปัญหานัก ฯ ติดตามมา เช่น ความเสื่อมโทรมทางด้านศีลธรรม ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาลิ้งแวงล้อมเป็นพิษ ฯลฯ ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีการเกี่ยวโยงสัมพันธ์กัน และส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรมของคนในสังคมตลอดเวลา

ด้วยเหตุนี้ การจะพัฒนาสภាសังคมหรือชุมชนให้เจริญก้าวหน้ามีความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองนั้น นักการศึกษามีความเห็นด้วยว่า รัฐจะต้องจัดการศึกษาให้ประชาชนก่อนเป็นอันดับแรก เพื่อพัฒนาがらสังคม โดยมีความคาดหวังว่าด้วยการศึกษาที่มีความรู้ เนื่องด้วยตลาด มีความคิดวิเคราะห์สร้างสรรค์ สามารถประกอบธุรกิจอย่างได้ผล มีพลานามัย สมบูรณ์ มีวัฒนธรรมอันดีงาม และอยู่ในระเบียบวินัยของสังคมแล้ว ก็จะทำให้ภาวะเศรษฐกิจดี ประชารอยู่เป็นสุข และปราศจากความไม่สงบทางการเมือง ฯ ทั้งนี้พัฒนาแล้ว ประชาชนของชาตินั้นจะได้รับการศึกษาที่เป็นส่วนมาก¹

ฉะนั้น จึงกล่าวได้ว่า การมีがらสังคมที่ได้ผ่านการศึกษาและการรับผิดชอบอย่างเหมาะสมในด้านทาง ฯ ไม่แล้วอย่างเพียงพอทุกระดับนั้น เป็นทรัพยากรอันมีค่าอย่างยิ่งของการพัฒนาประเทศ ด้วยเหตุนี้นักวิชาการทั้งหลาย จึงหันมาสนใจการศึกษา เพื่อจะใช้เป็นเครื่องมือ

¹ สุรชัย บันเกิล, "การศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชน," วารสารครุศาสตร์

อันสำคัญในการพัฒนาการลังคนที่มีความรู้ ความสามารถให้แก่ประเทศชาติ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการดำเนินการพัฒนาประเทศต่อไป

โรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นสถาบันหนึ่งของชุมชนที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาชุมชนได้เป็นอย่างมาก เพราะโรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นสถาบันที่ให้การศึกษาแก่ชุมชน มุ่งให้เรียนให้รับการพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน ผู้เรียนจึงเกิดความรู้ ความเข้าใจ ในสิ่งแวดล้อมและชุมชนของตนดีพอ เข้าใจปัญหาและอุปสรรคของชุมชน เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะที่เป็นสมาชิกของชุมชน ในอันที่จะปรับปรุงแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ของชุมชน เพื่อความเจริญ กำหนดของชุมชน¹ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทยที่กำลังพัฒนา การพัฒนาการลังคนถือว่า เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด เพราะคนที่ได้รับการพัฒนาแล้ว หรือผู้ที่ได้รับการศึกษา จะเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ๆ ให้มีสภาพดีขึ้น² และการศึกษาจากโรงเรียนนั้นช่วยให้บุคลากรรับการเปลี่ยนแปลงว่าจะต้อง เกิดขึ้นในสังคม เพราะผู้เรียนได้เรียนรู้ว่า สังคมทุกสังคมย่อมจะมีการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงจากสภาพเดิมที่เคยเป็นอยู่ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิด ทัศนคติ การคัดลอกใจ เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ดีขึ้น มีทักษะในการทำงานต่าง ๆ ที่สามารถตอบสนองความต้องการทางด้านการงานที่จะใช้ในการพัฒนาชุมชนด้วย ตลอดจนช่วยให้เข้าใจปัญหาของการพัฒนาอย่างกว้างขวาง สนับสนุน การพัฒนาได้ดีขึ้น มีวิจารณญาณ และการคัดลอกใจอย่างมีเหตุผล

การที่ประเทศไทยพัฒนาหั้งหางด้านเศรษฐกิจและสังคมให้อย่างรวดเร็วนั้น ย่อมท่องอาเสียปัจจัยหลายประการ ที่สำคัญคือทรัพยากรด้านการเงินและทรัพยากร่มบุษย์ ประเทศไทย มีทุนทรัพย์ด้านการเงินกอนของชาติด้วย ดังนั้นในการพัฒนาประเทศไทยจึงจำเป็นท่องอาเสียทรัพยากร่มบุษย์ เป็นหลักใหญ่ อาจกล่าวได้ว่า การพัฒนาประเทศไทยสำคัญอย่างสุดลุ้งไปได้หรือไม่นั้นย่อมขึ้นอยู่

¹ สุวัฒน์ มุหะเมชา, ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน : (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ประชาพัฒนา, 2524), หน้า 103.

ธิพากา เซียงกูด, "การศึกษาภัยการพัฒนาสังคม," วารสารกฎหมาย ๙ (มกราคม-กุมภาพันธ์, 2525): 41.

กับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นสำคัญ ทั้งนี้หมายความว่า ประเทศไทยต้องการความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมนั้น จะเป็นก่องมีกำลังคนที่มีความรู้ และมีทักษะในการประกอบการในปริมาณที่เพียงพอ กับความต้องการของประเทศไทย แต่การที่จะได้กำลังคนที่มีความรู้และมีทักษะ ความความต้องการก็ต้อง ยอมท่องอาชีวะบันการศึกษาที่คืบไป สิทธิภาพ และมีคุณภาพที่ ระดับการศึกษา¹

ในเรื่องนี้ทักษะการวางแผนพัฒนาเพื่อปฏิรูปการศึกษา ให้ก้าวหน้ากลั่นฆ่าของการศึกษาที่เพิ่งประสบความสำเร็จ เป็นการศึกษาที่เสริมสร้างความรู้ ความคิด และความร้านๆ ในหัวคน ให้ทุกคนรู้จักกันเอง รู้จักชีวิตและเข้าใจสังคม รวมทั้งสิ่งแวดล้อมที่ทันรุ่มน้อย และให้สามารถรองรับและประกอบกิจกรรมงานให้ความรู้ ความสามารถ แก้ปัญหาได้ สร้างสรรค์ ชีวิตและสังคมให้ดีขึ้น ให้อย่างกลมกลืนกับธรรมชาติ²

เนื่องพิจารณาในด้านความหมายและเกณฑ์ของการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีดังนี้ให้ความหมายของมัธยมศึกษา เช่น การ เทอร์ วี คู๊ก (Carter v. Good) ให้ความหมาย ของการมัธยมศึกษาไว้ว่า คือการศึกษาที่วางแผนไว้สำหรับบุตรชนในวัย 12-17 ปี เน้นหนัก เพื่อเป็นเครื่องมือให้กับการเรียนรู้ แสดงออกและทำความเข้าใจกับสภาพความเป็นไปของชีวิทที่แท้จริง และเป็นการพัฒนาทักษะในการคิดค้น นิสัย และสาระอันเกี่ยวกับสังคม ร่างกาย และสกิลปัญญา³ ในด้านเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา ให้กล่าวถึงการพัฒนานักเรียน ในด้านคุณภาพ บุคลิกภาพ และความรับผิดชอบต่อสังคม โดยให้แนวการพิจารณาดังนี้

¹ カラ ทีปะปาล และคณะ, การศึกษา กับการพัฒนาชุมชน (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์วัฒนาพาณิช, 2521), หน้า 22.

² สมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย, รายงานทักษะการวางแผนเพื่อปฏิรูปการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วัฒนาพาณิช, 2518), หน้า 21.

³ Carter V. Good, Dictionary of Education, 2d ed. (New York: McGraw-Hill, 1959), p. 491.

1. การฝึกอบรมให้นักเรียนรู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบของสังคม
2. การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักแบ่งเวลาและใช้เวลาให้เป็นประโยชน์
3. การส่งเสริมให้นักเรียนมีค่านิยมที่ดีและรักษาเอกลักษณ์ของชาติ
4. การส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและมีความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนนักเรียน
ครู อาจารย์ นักเรียนในสถานศึกษาอื่น และบุคคลทั่วไป
5. การส่งเสริมนักเรียนให้รู้จักและรักษาสาธารณสมบัติ และทรัพยากรธรรมชาติ¹

จากความหมายและเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา ทำให้เห็นได้ว่า โรงเรียนมัธยมศึกษานั้นมีหน้าที่ส่วนหนึ่งคือผลิตคนให้กับสังคม ในมีความรู้ ความสามารถในการร่วมมือ ช่วยเหลือและพัฒนาชุมชน และในปัจจุบันโรงเรียนมัธยมศึกษากำหนดหน้าที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีบทบาท มีส่วนร่วมมีอิในการพัฒนาชุมชนของตน ซึ่งเห็นได้จากการแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ไดระบุไว้ว่า "การศึกษาคือ กระบวนการการท่องเที่ยงกลอุ่มชีวิต เพื่อมุ่งสร้างเสริมคุณภาพของพลเมืองให้สามารถดำรงชีวิตระบุรีและทำประโยชน์แก่สังคม โดยเน้นให้การศึกษาเป็นไปเพื่อความอยู่รอดปลอดภัย มีความมั่นคง และความยำสุกร่วมกันในสังคม ไทย เป็นภารกิจสำคัญ และยังมุ่งให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อชาติ ครอบครัว ท้องถิ่น ท้องภูมิภาค และกองชาติ² ความมุ่งหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนตน พุทธศักราช 2521 คือ เดียว กัน ไดกำหนดความมุ่งหมายในขอ อ ไว้ดังนี้ "เพื่อให้ผู้เรียนมีความรักและความยูงพันธ์ กับห้องถิ่น ให้รู้จักบำรุงรักษาสภาพแวดล้อมเพื่อสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ห้องถิ่น ตลอดจน ส่งเสริมศิลป์วัฒนธรรมไทย"³ นอกจากนี้คุณมุ่งหมายของวิชาสังคมศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

¹ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมการศาสนา, 2519), หน้า 10.

² วันที่ ชีรานุรักษ์, แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 (กรุงเทพมหานคร: ชีรานุสรณ์การพิมพ์, 2523), หน้า 1.

³ กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนตน พุทธศักราช 2521 (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ครุสภา ลากพรา, 2522), หน้า 2.

ตอนนั้นปัจจุบัน ก็ได้กำหนดจุดมุ่งหมายไว้ในข้อ 5 ว่า "เพื่อเสริมสร้างบทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบ และความสัมพันธ์อันศรัทธาในสماชิกในครอบครัว ในชุมชน ในประเทศ และในประชาคมของโลก" และในข้อ 8 ว่า "เพื่อให้เกิดความรัก ความยุติธรรมกับห้องถีนคน ตลอดจนเห็นคุณค่า มีความรับผิดชอบ รวมทั้งให้ทราบถึงการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรและลิ่งแวง ล้อม โดยคำนึงผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ"

จากความสำคัญของการศึกษาและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรคังกล่าว จะเห็นได้ว่า การศึกษาในระดับมัธยมศึกษานั้นมีบทบาทสำคัญยิ่งในการส่งเสริมให้เรียน ได้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาชุมชน อีกทั้งโรงเรียนก็ยัง เป็นสถานที่ที่มีบทบาทในการพัฒนาชุมชนอย่าง โดยในการพัฒนาชุมชนนั้นโรงเรียนจะต้องดำเนินการในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ให้เจริญก้าวหน้า ต่อไปคือ

1. พัฒนาคนในด้านบุคลิกภาพ วัฒนธรรม ความรู้ ความสามารถ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและส่งเสริมทักษะในการประกอบอาชีพ คณิต ภาษาไทย คอมพิวเตอร์ ฯ ให้เข้าใจและนำไปใช้
2. พัฒนาครุภัณฑ์ ให้จัดทำร่วมกันตามวิถีทางประชาธิปไตย ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม จัดเป็นกลุ่มทาง ฯลฯ ทั้งในทางการปกครอง การอาชีพ การแก้ปัญหาทาง ฯ ของชุมชนและการดำเนินการชีวิททั่ว ๆ ไปที่ห้องพิจารณาความร่วมกัน
3. พัฒนาสิ่งแวดล้อม ทั้งสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมทางลัทธิ
4. พัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
5. พัฒนาสุขอนามัย และความเป็นอยู่²

จากข้อความดังกล่าว ทั้งแผนการศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521

¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 72.

² สุวัฒน์ มุหะเมชา, ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน, หน้า 20-21.

และจุดมุ่งหมายของวิชาสังคมศึกษา มีความล้มเหลวและสอดคล้องกับหลักการพัฒนาชุมชนที่มุ่งหวังให้ผู้อยู่ในชุมชนเอง เป็นผู้ที่มุ่งส่งเสริมความเจริญให้แก่ชุมชนทุกด้าน โดยใช้ความสามารถของคนเอง เป็นผู้เริ่ม วางแผน เขาร่วมคิด เนินงานและทำด้วยคนเอง¹ เพราะการพัฒนาชุมชน เป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีสมาชิกของชุมชนเข้าร่วมหรืออ้ากว่าอีกอย่างหนึ่งว่า การพัฒนาชุมชน เป็นงานที่ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการคิด เนินงาน ที่เป็นคันนีค้าย เทคโนโลยีของน้อยสองประการ ประการที่หนึ่ง เมื่อการพัฒนาชุมชนเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ประชาชนจะใจอ่อน ก็เป็นความจำเป็นที่ประชาชนจะต้องเข้ามีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง ประการที่สอง เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงชุมชน ก็ยอมจะท้องเกี่ยวข้องกับประชาชน เพราะประชาชนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ในลักษณะนี้การเข้าร่วมของชุมชนมีลักษณะเป็นการรับมากกว่าการเป็นฝ่ายดำเนินการ อย่างไรก็ตาม ประชาชนก็ยังมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนอยู่² ถึงแม้ว่าการพัฒนาชุมชนนั้นจะเป็นห้องพัฒนาหลาย ๆ ด้านเข้าด้วยกัน โดยที่แต่ละด้านจะมีค่านะลิงแผลก้อนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ คันนั้นในฐานะที่นักเรียนมีชัยมีศึกษาเป็นผู้อยู่ในชุมชน และได้ศึกษาหาความรู้ตามจุดประสงค์ของการศึกษาทั้งนั้น ให้เรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนด้วยนั้น จึงกล่าวได้ว่า นักเรียนมีชัยมีศึกษาเป็นผู้หนึ่งที่มีความสำคัญในการเข้าร่วมพัฒนาชุมชนด้วย

จากความสำคัญข้างต้น วิชาสังคมศึกษาจึงเป็นวิชาที่มีความสำคัญมากต่อการพัฒนาชุมชน เพราะวิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาที่มีบทบาทอย่างยิ่งในการที่จะปลูกฝัง และเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ค่านิยม ความคิด ความเข้าใจ ช่วยให้เยาวชนเข้าใจคนเอง และสังคม พร้อมทั้งเสริมสร้างคุณลักษณะ และทักษะทาง ๆ ที่จำเป็นจะเป็นการพัฒนาให้เยาวชนเป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพ เป็นพลเมืองที่มีบทบาทในการสร้างสรรค์สังคมให้ดีขึ้น ทั้งนี้ เพราะวิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาที่รวมรวมและสมดานปรับสมการณ์ และความรู้ที่เกี่ยวข้องกับความล้มเหลว ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะสร้างพลเมืองดีให้แก่สังคม คันนั้นวิชาสังคมศึกษานับเป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ในเรื่องนี้ เอ็ดเวิร์ด อ.ครุก (Edward A. Krug) ได้กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการสอนสังคมศึกษานั้นคือ

¹ สัญญา สัญญาวิวัฒน์, การพัฒนาชุมชน, พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2523), หน้า 70.

² เรื่อง เกียรตินันท์, หน้า 12.

1. ค้านสังจุการแห่งตน ช่วยให้เด็กมีประสบการณ์ มีทักษะในการลังเล กอก การใช้ภาษา การทำงานเป็นหมู่พาก และมีความรับผิดชอบในการกระทำการรวมกัน

2. ค้านมนุษยสัมพันธ์ สังคมศึกษาช่วยให้เด็กรู้จักผูกมิตรล้มพังกับผู้อื่น เช้าใจ และช่วยเหลือในบรรยายกาศอันคิ่งงามของสังคม บทบาทแกละกรอบครัว การทำงานรวมกันและปฏิบัติการรับรองประชาติปีไทย

3. ค้านประลิทธิภาพและงานเศรษฐกิจ ช่วยให้พลเมืองรู้จักประกอบอาชีพตาม ความสามารถของตน และความรับผิดชอบต่องานของตน และทำงานนั้นให้โดยดี

4. ความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นพลเมือง การสอนหน้าที่พลเมืองจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจ เรื่องความรับผิดชอบและหน้าที่ของตนเอง ตลอดไป ครอบคลุมทุกภาคในฐานะ พลเมืองคี¹

โจนاثอน ซี แมคเลนดอน (Jonathon C. McLendon) ได้กล่าวถึงความสำคัญ ของวิชาสังคมศึกษาไว้ เช่นกันว่า วิชาสังคมศึกษามีบทบาทในการรับผิดชอบทางด้านการศึกษา เพื่อชีวิตของเด็กในโลกอันสับสนนี้ ทุกแขนงวิชาในหลักสูตรของโรงเรียนจะมีข้อมูลทางด้าน สังคมศึกษาอยู่ด้วย ในสาขาวิชาสังคมศึกษา จะศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาซึ่งเกี่ยวข้องกับมนุษย์ และยิ่งกว่านั้นวิชาสังคมศึกษายังมีความเกี่ยวข้องกับมนษย์ โดยเฉพาะกลุ่มคน ทั้งนี้ เพราะ กลุ่มยouth มีอิทธิพลมากกว่าบุคคล กลุ่มคน สังคมศึกษาได้รับความพึงพอใจในด้านการศึกษาทั่วไป ในห้องประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ซึ่งรวมรวมเนื้อหาวิชาทั่วไปเกี่ยวกับ ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเมือง สังคมวิทยา มนุษย์วิทยา และกฎหมาย จิตวิทยาสังคม ดังนั้นแขนงวิชาสังคมศึกษาจึงขยายขอบเขต และเจริญชื่นอย่างมั่นคง²

¹ Edward A. Krug, The Secondary School Curriculum (New York : Harper and Row, Publishers, 1960), pp. 300-306.

² Jonathon C. McLendon, Teaching the Social Studies (NEA : Department of Classroom Teachers American Educational Research Association of the National Education, 1960), p.4.

เลี่ยวนาร์ด เอส. เกนเวิร์ธี (Leonard S. Kenworthy) ได้ให้คุณค่าของวิชาสังคมศึกษาไว้ว่า วิชาสังคมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นวิชาที่ช่วยให้เด็กมีความเข้าใจดีงามนุ่มนวล และความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม และความเป็นอยู่ของมนุษย์ชาติอื่น ๆ โดยคาดหวังที่จะให้เด็กนักเรียนเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม¹

จอห์น ยู ไมเชลลิส (John U. Michaclis) ได้ให้ความสำคัญของวิชาสังคมศึกษาไว้ว่า วิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาที่ช่วยให้เด็กเรียน มีความรู้เกี่ยวกับสังคมมนุษย์ เพื่อรช្ញกิจ กิจกรรมการเมืองทั้งในอภิภากจูบัน และอนาคต ตลอดจนสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์ การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม และนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ การแก้ปัญหาที่ส่งผล ตลอดจน การวางแผนในอนาคต²

เอดวิน เฟนตัน (Edwin Fenton) ได้ให้ความคิดเห็นไว้ว่า จุดมุ่งหมายของ วิชาสังคมศึกษานั้น มิได้เน้นอยู่ที่วิชาการศึกษาเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการฝึกฝน ถ่ายทอด ความเป็นพอก เมื่องคีแกนกเรียน และมุ่งที่จะพัฒนาค่านิยม ความสามารถ ทักษะ และ ความรู้สึก หรือคุณภาพกันนี้

1. ค่านิยม เพื่อให้สามารถจากความรู้ ความคิด หรือประภากิริยานั้นๆ ให้เป็นไปตามแบบที่ต้องการ หรือแก้ไขปัญหานั้นๆ ให้หายไป หรือคลายคลึงกันได้

2. ความสามารถ หรือทักษะ เพื่อให้สามารถแสดงความสามารถที่เหมาะสม และสามารถแก้ไขปัญหาโดยใช้ความรู้ที่เก็บรวบรวมไว้ หรือสามารถสร้างประสบการณ์ใหม่ได้ เน้นการให้ผู้เรียนรู้จักการเรียนรู้ความคิดเห็น หรือสามารถสร้างประสบการณ์ใหม่ได้ เน้นการให้ผู้เรียนรู้จักการเรียนรู้ความคิดเห็น

¹ Leonard S. Kenworthy, Guide to Social Studies Teaching in Secondary Schools (Belmont, California : Wadsworth, 1963), p.3.

² John U. Michaclis, Social Studies for Children in a Democracy (Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall, 1972), pp. 8-13.

3. ค้านคุณค่า เพื่อพัฒนาทัศนคติ ความเช้าใจ และค่านิยม ซึ่งจะช่วยเสริมสร้าง วิถีชีวิตรูปแบบประชาธิปไตย และปรัชญาชีวิตรูปแบบนักเรียนแต่ละคน¹

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าวิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาพลเมือง ให้มีคุณสมบัติตามที่สังคมต้องการ ทั้งในแง่การพัฒนาตนเองในด้านทาง ๆ และการพัฒนาชุมชน ที่อยู่เรียนอาศัยอยู่ด้วย เช่นกัน และผู้ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนานักเรียนนั้นก็คือ ครู เพราะครูเป็นผู้สอนให้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาการแก้ผู้เรียน ครูเป็นตัวจัดการสำคัญในการนำเอาหลักสูตรไปใช้ และนำหลักสูตรไปสู่ชีวิตจริง ครูเป็นบุคคลที่มีความสำคัญในฐานะผู้ทำความเปลี่ยนแปลงในสังคม² โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูสังคมศึกษาเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อ การพัฒนาประเทศ เพราะครูสอนสังคมศึกษาเป็นผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ให้ความรู้ ความคิด ความเช้าใจ ช่วยเหลือ แนะนำทางให้คนมีค่านิยม มีทักษะในการเป็นพลเมืองดี รู้สึกความเป็นอยู่ของคนต่อการดำรงชีวิต ช่วยจัดปัญหาและพัฒนาสังคม เมื่อสามารถแต่ละคนของสังคม เป็นพลเมืองดี มีระเบียบ รู้จักสิทธิ และหน้าที่ มีรายได้ แก้ปัญหาส่วนบุคคลและสังคมได้ ยอมทำให้สังคมมีความสงบสุข มีมาตรฐานดีขึ้น ฉะนั้นครูสอนสังคมศึกษา จึงมีส่วนช่วยสร้างเด็กแต่ละคนให้เป็นพลเมืองดีตามที่ประเทศต้องการ ช่วยยกมาตรฐานของสังคมให้ดีขึ้น มีความสุข ช่วยพัฒนาประเทศตามแบบที่ต้องการ ชี้แนวทางปรับปรุงสภาพของประเทศไทย³ ในเรื่องนี้ น้อมจิต ชูสุวรรณ ได้ทำการวิจัยเรื่อง ครุภาระนิยมของครูสังคมศึกษา โดย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบครุภาระนิยมของครูสังคมศึกษา ในฐานะของนักการ

¹ Edwin Fenton, Teaching the New Social Studies in Secondary School An Inductive Approach (New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1966), p. 19.

² Richard E. Gross, "The Social Studies Teacher : Agent of Change?", The Social Studies 4 (July/August 1976): 147.

³ สันต์ ธรรมบัตรุ่ง, การสอนสังคมศึกษา (กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์, 2523), หนา 174.

ศึกษาบุคคลทั่วไป ในด้านขอเสนอแนะนั้น นักการศึกษาและบุคคลทั่วไปได้ให้ขอเสนอแนะว่า ครูสังคมศึกษา ควรถือเป็นความรับผิดชอบโดยตรงในการให้คำปรึกษา และช่วยแก้ปัญหาของนักเรียนได้ทั้งในเรื่องการเรียนและส่วนตัว และมองผลกระทบกว่า การพัฒนาคนนิยมทางสังคมที่เหมาะสมให้แก่นักเรียนเป็นบทบาทที่สำคัญยิ่งของครูสังคมศึกษา¹ นอกจากนี้ครูยังเป็นผู้ที่ได้ทำความเข้าใจกับชุมชนชั้นนำนักเรียนอาสาอยู่ และพยายามที่จะทำให้โรงเรียนได้รับใช้ชุมชนและสังคมส่วนรวม² เพื่อทราบปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนและทางานแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนและสังคม เพราะไม่มีผู้ใดที่จะเหมาะสมกับบทบาทในการอธิบายถึงความเป็นชาติให้เท่าครู และในบรรดาครูหั้งหลายก็ไม่มีผู้ใดเหมาะสมเท่ากับครูสังคมศึกษา³

บทบาทของครูสังคมศึกษาคือกล่าวจะสามารถสร้างบุคคลที่มีความสามารถในการแก้ปัญหาทุกอย่างของชุมชนได้ ช่วยให้เข้าใจพัฒนาคนนิยม ทัศนคติ และทักษะ ที่จะให้เขาสามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างเหมาะสม⁴ และครูสังคมศึกษาก็เป็นผู้ที่มีบทบาทอย่างมากในการพัฒนาชุมชน คังเซน มาตรี รัตนกันทา ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูสังคมศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของตนในการพัฒนาชุมชน ชี้ผลปรากฏว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับ

¹ น้อมจิทต์ ชูสุวรรณ, "คุณธรรมนิยมของครูสังคมศึกษา" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาบัณฑิต ภาควิชานิยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522).

² NCSS Advisory Committee on Teacher Education and Certification and NCSS Ad. Hoc Committee on Teacher Standards, "Standard for Social Studies," Social Education 35 (December 1971) : 850.

³ Walter E. Washington, "What can Social Studies Teacher do to Improve the Urban Environment?", Social Education 33 (October 1969) : 696.

⁴ George L. Fersh, "Environment Crisis : Lodestone for the Social Studies," Social Education 35 (January 1971) : 54.

บทบาทของครูสังคมศึกษา ใน การปลูกฝังค่านิยมของชุมชนแก่นักเรียน ครูสังคมศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนของไทย ครูสังคมศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เช่นกัน ในปัญหาทางค่านลังกม เศรษฐกิจ การศึกษาและการเมือง ครูสังคมศึกษาได้ให้ขอเสนอแนะว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนของไทยเป็นปัญหาของบุคคลในชุมชนนั้น ดังนั้นการแก้ปัญหาจึงต้องใช้ประชาชนในชุมชนนั้นเป็นหลักในการดำเนินงานรวมกับทางราชการ¹ จึงเห็นใจจากความมุ่งหมายของหลักสูตรผลัดจนผู้ที่นำหลักสูตรไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการสอนนักเรียนนั้น ทางก็มีความสำคัญของการพัฒนาชุมชนเป็นอย่างมาก จึงกล่าวไว้ว่า วิชาสังคมศึกษามีส่วนสำคัญยิ่งในการก่อให้เกิดการเรียนรู้ในด้านการพัฒนาชุมชนแก่นักเรียน มัชัยมศึกษา

จากความสำคัญดังกล่าว จะเห็นใจว่า ในการพัฒนาชุมชนหรือการพัฒนาประเทศนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาทั้งทั่วบุคคลและลิงแวดล้อมควบคู่กันไป โดยเฉพาะกลังคนที่มีความรู้ ความสามารถในการอันที่จะเป็นพลังในการพัฒนาชุมชนก็จะไปนั้นมีความสำคัญมากที่จะต้องได้รับการพัฒนา ซึ่งวิธีการพัฒนาบุคคลนั้น สถาบันการศึกษาเป็นสถาบันที่ได้รับการยอมรับอย่างสูงในการพัฒนาบุคคล เพื่อบุคคลเหล่านั้น จะได้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการพัฒนาตนเองและชุมชนก็จะไป

หลักสูตรมัชัยมศึกษาตอนตน พุทธศักราช 2521 ได้เน้นให้ผู้เรียนได้มีความรู้และความสามารถในเรื่องของการพัฒนาชุมชนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาสังคมศึกษา ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ทักษะ ทัศนคติ และยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันได้อย่างดี ซึ่ง เป็นเรื่องที่สอดคล้องกับวิธีการพัฒนาชุมชนที่มุ่งให้บุคคลในห้องถนน

¹ นารตรี รักนกน้ำ, "ความคิดเห็นของครูสังคมศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของตนในการพัฒนาชุมชน" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชา�ัชัยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย ชุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524).

เป็นผู้ไก่ปฏิบัติการพัฒนาชุมชนของตนด้วยตนเอง ดังนั้น เมื่อผู้ที่อยู่ในชุมชน เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการเรื่องการพัฒนาชุมชนแล้ว ก็จะเป็นพลังอันสำคัญของชุมชนที่จะได้รวมมือช่วยเหลือกับชุมชน เพื่อพัฒนาชุมชนของตนให้หวานาต่อไป ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา จึงสนใจที่จะทำการศึกษาเรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องบทบาทของตนในการพัฒนาชุมชนจากวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในกรุงเทพมหานครและเขตการศึกษา 1" เพื่อจะได้ใช้ผลการวิจัยนี้เป็นข้อมูลเพื่อวางแผนทางในการจัดการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของชุมชน และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้น่าความรู้ ความสามารถของตนออกนำไปใช้ในชีวิตริบุคมาปิงชั้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องบทบาทของตนในการพัฒนาชุมชนจากวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในกรุงเทพมหานครและเขตการศึกษา 1 ในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมืองการปกครอง
- เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องบทบาทของตนในการพัฒนาชุมชนจากวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในกรุงเทพมหานครกับเขตการศึกษา 1

สมมติฐานของการวิจัย

เนื่องจากหลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 ได้กำหนดให้วิชาสังคมศึกษา เป็นวิชาบังคับ ดังนั้นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นทุกคนจึงได้เรียนรู้วิชาสังคมศึกษา โดยมี จุดหมายของหลักสูตร ตลอดจนจุดประสงค์ของวิชาสังคมศึกษาเป็นแนวทาง เมื่อونกัน และถึงแม้วิชาภาพแวดล้อมทางการเรียน สภาพชุมชนจะแตกต่างกัน แต่การจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรเดียวกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งข้อสมมติฐานว่า "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องบทบาทของตนในการพัฒนาชุมชนจากวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในกรุงเทพมหานครและเขตการศึกษา 1 ไม่แตกต่างกัน"

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่อง บทบาทของตนในการพัฒนาชุมชนจากวิชาสังคมศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมืองการปกครอง

ข้อกล้อง เป้าหมาย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยถือว่า คำตอบที่ได้จากแบบสอบถามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามนั้น เป็นคำตอบที่เชื่อถือได้

ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาคนคัว ศึกษาแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 คู่มือหลักสูตรแบบเรียนวิชาสังคมศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาสังคมศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยและสร้างแบบสอบถาม

2. เครื่องมือในการวิจัย เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด สำหรับวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องบทบาทของตนในการพัฒนาชุมชนจากวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม โดยแบ่งเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบกราฟคำตอบ (Check List) และตอบแบบปลายเปิด (Open-ended)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องบทบาทของคนในการพัฒนาชุมชน จากวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในด้าน เกษตรธุรกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมืองการปกครอง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณica (Rating Scale) โดยกำหนดค่าคะแนน(Weight) ออกเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของไลเคิร์ท (Likert)¹ ซึ่งกำหนดค่าคะแนนดังนี้

มากที่สุด	เทากับคะแนน	5
มากหรือค่อนข้างมาก	เทากับคะแนน	4
ปานกลาง	เทากับคะแนน	3
น้อย	เทากับคะแนน	2
น้อยที่สุดหรือไม่เห็นด้วย	เทากับคะแนน	1

ตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นและขอเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องบทบาทของคนในการพัฒนาชุมชนจากวิชาสังคมศึกษา เป็นแบบปลายเปิด (Open-ended)

3. การทดลองแบบสอบถาม(Try - out) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ห้องคุณวุฒิ 5 หาน ตรวจแก้ เพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่ประชากรจริง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน และในเขตการศึกษา 1 จำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 60 คน และนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปใช้กับประชากรจริงต่อไป

4. การเลือกตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 กลุ่มคือ

¹ John W. Best, Research in Education, 2d. ed. (Englewood

Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall Inc., 1970), p. 175.

4.1 ตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ปีการศึกษา 2525 ของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ในกรุงเทพมหานคร 10 โรงเรียน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โรงเรียนละ 40 คน รวมทั้งสิ้น 400 คน

4.2 ตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ปีการศึกษา 2525 ของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ในเขตการศึกษา 1 โดยวิธีสุ่มแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จาก 5 จังหวัด โดยสุ่มจังหวัดละ 2 โรงเรียน จากนั้นเลือกตัวอย่างประชากร โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โรงเรียนละ 40 คน รวมทั้งสิ้น 400 คน

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

5.1 แจกแจงความถี่ของคำตอบແຕลະรายการ ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบ (Check List) และตอบแบบปลายเปิด (Open-ended) และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าอัตราร้อยละ โดยใช้สูตร

$$\text{การอัตราร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนคู่ตอบ}}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}} \times 100$$

จากนั้นนำเสนอด้วยรูปตารางประกอบคำอธิบาย

5.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องบทบาทของตนในการพัฒนาชุมชนจากวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ด้วยการหาค่าเฉลี่ยของคำตอบจากข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณica (Rating Scale) โดยกำหนดค่าคะแนน (Weight) ออกเป็น 5 ระดับ ตามวิธีการของไลเคิร์ต (Likert)¹ ซึ่งกำหนดค่าคะแนนดังนี้

มากที่สุด	เท่ากับคะแนน 5
มากหรือค่อนข้างมาก	เท่ากับคะแนน 4

¹ Ibid.

ปานกลาง	เทากับคะแนน 3
น้อย	เทากับคะแนน 2
น้อยที่สุดหรือไม่เห็นด้วย	เทากับคะแนน 1

จากการกำหนดค่าตั้งกล่าว ไก่นำมาหาค่าเฉลี่ยจากสูตร ดังนี้¹

$$\bar{x} = \frac{\sum f x}{N}$$

\bar{x}	=	ค่าเฉลี่ยหรือมัธยมเลขคณิต
N	=	จำนวนคำตอบทั้งหมด
f	=	จำนวนความถี่
x	=	ค่าของน้ำหนักคำตอบ เป็น 5, 4, 3, 2, 1
$\sum f x$	=	ผลรวมของคะแนนแต่ละระดับคูณกับความถี่

แปลความหมายของการเฉลี่ย ชี้ว่างานใดไว้ดังนี้

4.56 - 5.00	เทากับ มากที่สุด
3.56 - 4.55	เทากับ มากหรืออ่อนข้างมาก
2.56 - 3.55	เทากับ ปานกลาง
1.56 - 2.55	เทากับ น้อย
1.00 - 1.55	เทากับ น้อยที่สุด หรือไม่เห็นด้วย

5.3 นำค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อมารวบกันแล้วหารด้วยของคะแนนรวมในม
เข้าสู่ส่วนกลาง โดยหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของน้ำหนักคำตอบ

¹ ประกอบ บรรณสูตร สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครุ พิมพ์ครั้งที่ 5. (กรุงเทพ
มหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2520), หนา 40.

เกี่ยวกับความคิดเห็นด้านทาง ๆ จากสูตร¹

$$S_x = \sqrt{\frac{\sum x^2 - (\bar{x})^2/n}{n-1}}$$

S_x	= แทนค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
\bar{x}	= แทนค่าผลรวมของคะแนนทั้งหมด
$\sum x^2$	= แทนค่าผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
n	= แทนจำนวนคนกลุ่มตัวอย่างประชากร

5.4 เปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องบทบาทของตนใน การพัฒนาชุมชนจากวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในกรุงเทพมหานคร และเข็มการศึกษา 1 โดยใช้ค่า t (t-test) ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้สูตร ดังนี้²

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1) S_1^2 + (n_2 - 1) S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

\bar{X}_1	= น้ำหนึมเลขคณิตของคะแนนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1
\bar{X}_2	= น้ำหนึมเลขคณิตของคะแนนในกลุ่มตัวอย่างที่ 2
n_1	= จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1
n_2	= จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 2

¹Gene V. Glass and Julian C. Stanley, Statistical Methods in Education and Psychology (Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall Inc., 1970), p. 82.

²Ibid., p. 295.

$$\begin{aligned}
 s_1^2 &= \text{ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มตัวอย่างที่ } 1 \\
 s_2^2 &= \text{ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มตัวอย่างที่ } 2 \\
 &\text{ใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ } 0.05
 \end{aligned}$$

- 5.5 จำแนกความคิดเห็นแบบปลายเปิดตามความดี
- 5.6 การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ชี้วัดเก็บข้อมูลคุณภาพเอง
- 5.7 สรุปและเสนอผลการวิจัยในรูปกราฟและความเรียง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้

1. ผู้บริหารการศึกษาอาจใช้ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการวางแผนและจัดทำโครงการการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้เรื่องบทบาทของตนในการพัฒนาชุมชนจากการเรียนวิชาสังคมศึกษามากยิ่งขึ้น
2. ครูสังคมศึกษาจะได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาวิธีการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เรื่องบทบาทของตนในการพัฒนาชุมชนมากขึ้น
3. นักการศึกษาและผู้สนใจอาจใช้เป็นแนวทางในการวิจัยต่อไป

กำหนดความที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับมัธยมศึกษาทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในกรุงเทพมหานครและเขตการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2525

โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครและเขตการศึกษา 1 ชั้งประถมศึกษาโรงเรียนที่อยู่ในจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม สมุทรปราการ สมุทรสาคร ทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์

การพัฒนาชุมชน หมายถึง การกระทำการ ๗ กิจกรรมที่ดำเนินการเปลี่ยนแปลงปรับปรุง หรือส่งเสริมความก้าวหน้าของชุมชน ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง และวัฒนธรรม

บทบาท หมายถึง การกระทำการหน้าที่และความรับผิดชอบของคนที่มี职权 เอง
ครอบครัว และชุมชน

การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นแก้ไขเรียนในด้าน^{๑๒}
ความรู้ เจตคติ และทักษะ

